

YÜRÜTMİYİ DURDURMA İSTEMLİDİR

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA,

DAVACI : TMMOB Şehir Plancılar Odası

DAVACI VEKİLİ : Avukat Bülent Özden
Aytar Cad. Fecri Ebcioğlu Sok. Yeşim Apt. N:3 A D:5
Levent/ İSTANBUL

DAVALI : Kültür ve Turizm Bakanlığı
Bakanlıklar /ANKARA

DAVA KONUSU :

İstanbul İli, Beyoğlu İlçesi sınırları içerisinde Beyoğlu-Tophane-Salı Pazarı Turizm Merkezi kapsamında kalan, Beyoğlu Kemankeş Mahallesi, 112 Pafta, 78 Ada, 2,3,4,5,6,7,8 parseller ile 2498 Ada, 45 parselleri içerisine alan ve Kültür ve Turizm Bakanlığınca (2634 Sayılı Turizm Teşvik Kanunu kapsamında) onaylanarak 14.02.2005 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığınca askıya çıkarılan “Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı” ile 14.02.2005 tarihinde Beyoğlu Belediye Başkanlığınca askıya çıkarılan “İstanbul-Beyoğlu-Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı” nın öncelikle yürütmesinin durdurulması ve iptaline karar verilmesi istemidir.

ÖĞRENME TARİHİ : “Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı 14.02.2005 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nda, “İstanbul Beyoğlu-Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı 14.02.2005 tarihinde Beyoğlu Belediye Başkanlığı’nda askıya çıkarılarak ilan edilmiştir.

AÇIKLAMALAR : İstanbul Beyoğlu Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi kapsamında kalan sözkonusu alan Bakanlar Kurulu’nun 15.12.1994 tarih ve 94/6345 sayılı kararı ile Turizm merkezi ilan edilmiştir.

Halkımızca İstanbul Salıpazarı Limanı olarak bilinen, Kemankeş Mahallesi 112 Pafta, 78 Ada, 2,3,4,5,6,7,8 parseller ile 2498 Ada, 45 Parsel’e Kruvaziyer Liman Alanı fonksiyonu getiren “Tophane-Salıpazarı Turizm merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ile “Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı” Kültür ve Turizm Bakanlığınca onaylanmıştır.

Kültür ve Turizm Bakanlığınca onaylanan 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı kapsamındaki Salıpazarı Limanı’nın bulunduğu alan aynı zamanda Kentsel Sit alanıdır. Sözkonusu mevcut planlarla Kruvaziyer Liman Alanı Fonksiyonu getirilen ve Liman alanını da içine alan bölge, İstanbul I Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunca 07.07.1993 gün ve 4720 sayılı karar ile ilan edilen Beyoğlu Kentsel Sit Alanının bölünmez bir parçasıdır.

Beyoğlu Kentsel Sit alanının bir bölümünü içeren ve Tophane-Salıpazarı Turizm merkezini’de içine alan 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığınca hazırlanmış, İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi’nin 09.07.2004 tarih ve 169 sayılı kararı ile kabul edilerek 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu gereği karar alınmak üzere İstanbul

I numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kuruluna sunulmuştur. İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan sözkonusu plan halen Koruma Kurulunda değerlendirilmektedir.

“Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik” Bayındırlık ve İskan Bakanlığı’na değiştirilerek 30.03.2004 tarih ve 25418 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmıştır. Sözkonusu yönetmelik değişikliği ile Kruvaziyer Liman tanımı getirilmiştir. Ancak Odamızca yönetmeliğin yürütmesinin durdurulması ve iptali amacı ile açılan davada; Danıştay 6. Dairesince (Esas No: 2004/ 3060) **“Anayasa ve Kıyı Yasasına aykırı olan uyumsuzluğa konu yönetmelik değişikliğinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır. Açıklanan nedenlerle dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulmasına 05.10.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi”** şeklinde ara karar alınmıştır.

İPTAL NEDENLERİ VE HUKUKSAL DAYANAKLARI

- 1) Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve İstanbul Beyoğlu-Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı 3621 sayılı Kıyı Kanununa ve Kıyı Kanununun uygulanmasına Dair Yönetmelik hükümlerine aykırıdır.

Kültür ve Turizm Bakanlığınca onaylanarak, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Beyoğlu Belediyesinde askıya çıkartılan, 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planında, 1 nolu plan notu olarak “3621 ve 3830 sayılı Kıyı Kanunu ve ilgili Yönetmelik hükümlerine göre uygulama yapılacaktır” notu getirilmiştir. Bu not bağlamında konu değerlendirildiğinde sözkonusu planlar tanımlı olan bu nota ve dolayısıyla 3621 ve 3830 sayılı kıyı Kanununa ve Kıyı Kanununun uygulanmasına Dair Yönetmelik hükümlerine açıkça aykırıdır.

Kıyı Kanununun uygulanmasına Dair Yönetmelikte Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca yapılan değişiklik 30 Mart 2004 tarih ve 25418 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu değişiklik ile yönetmeliğin tanımlar başlıklı 4. maddesinde “Liman tanımından sonra gelmek üzere Kruvaziyer Liman” tanımı eklenmiş ve aynı maddedeki “Teknik ve Sosyal Altyapı” tanımı değiştirilmiş, ayrıca yönetmeliğin 13’üncü maddesinin birinci fıkrasından (b) bendi değiştirilmiş aynı maddeye beşinci fıkra eklenmiş, 17. maddesinin dokuzuncu fıkrasından sonra gelmek üzere de yeni fıkralar eklenmiştir.

Yönetmeliğin Konusu : Kıyı Kanununun uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik’in 4. maddesinde Kruvaziyer liman tanımı yapılmıştır. Kruvaziyer Liman deniz yoluyla organize bir şekilde seyahat eden kişilerin taşındığı yolcu gemilerinin bağlandığı bir limandır. Ancak getirilen liman tanımı ötesinde liman dışında yolculara hizmet verecek turizm amaçlı tesisleri de kapsamaktadır. Tanımı yapılan sadece bir liman olmayıp,turizm ve konaklamaya yönelik her türlü dev ölçekli tesis, liman adı altında tariflenmektedir. Bu nedenle “kruvaziyer liman” ifadesi yeme-içme tesisleri, alışveriş merkezleri, haberleşme ve ulaştırmaya yönelik üniteler, danışma, enformasyon ve banka hizmetleri, konaklama üniteleri, ofis binalarını içeren turizm amaçlı fonksiyonlar olarak anlaşılmalıdır. Yönetmeliğin 13/b maddesinde yapılan değişiklik nedeni ile, Yönetmeliğin 14., 15 ve 17. maddeleri uyarınca Kruvaziyer Limanların kıyı (kıyı çizgisi ile kıyı kenar çizgisi), sahil şeridi, dolgu ve kurutma alanlarında da yapılması öngörülmektedir.

Anılan Yönetmeliğin 2 nci maddesi; kıyıda kalan tescilli yapıların Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulunca kullanım fonksiyonlarında ve yapılaşma şartlarında değişiklik yapılmasını öngörmekte, bu kararların imar planına işlenmesini hükme bağlamaktadır. Yönetmeliğin 3 üncü maddesi ise, kıyı, sahil şeridi ve dolgu ve kurutma alanlarında yapılacak kruvaziyer liman ve yat limanlarının ihtiyacı olan konaklama birimleri gibi fonksiyonların imar planı kararı ile kullanım

kararı ve yapılaşma şartlarının belirleneceği belirtilmektedir. Ayrıca sahil şeridindeki resmi kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazlar kısmi yapılaşma hesabı dışında tutmakta ve bu taşınmazlarda turizm yapıları ve tesisleri yapılması öngörülmektedir.

Onaylanan planların dayanağı olan 30 Mart 2004 tarih ve 25418 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte değişiklik Yapılması hakkındaki Yönetmeliğe karşı TMMOB Şehir Plancıları Odası ve TMMOB Harita Mühendisleri Odasınınca Danıştay 6. Dairesinde iptal davası açılmıştır. Danıştay 6. Dairesinin 05.10.2004 tarihli kararı ile Anayasaya ve Kıyı Yasasına aykırı olan yönetmelik değişikliklerinin yürütülmesinin durdurulmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

Yönetmelik değişiklikleri ile getirilen kruvaziyer liman tanımının yürütülmesinin durdurulması kararı ile onaylanarak askıya çıkarılan 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı dayanaksız hale gelmiştir.

TMMOB şehir Plancıları Odası ve TMMOB Harita Mühendisleri Odasınınca Danıştay 6. Dairesinde açılan Kıyı Kanununun uygulanmasına dair yönetmelikte değişiklik yapılması hakkında yönetmeliğin iptaline ilişkin davada iptal nedenleri ve hukuksal dayanakları aşağıdaki şekilde açıklanmıştır.

“Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelikle yapılan düzenleme T.C. Anayasası'nın 43. maddesine aykırıdır.

Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmeliğin 1. maddesi ile, eski yönetmelikteki tanımlar bölümüne, “liman” tanımından sonra gelmek üzere, “Kruvaziyer Liman” tanımı eklenmektedir. Kruvaziyer liman, yeni yönetmelikte şöyle tanımlanmaktadır.

*“Kruvaziyer liman: Organize turlar ile seyahat eden kişilerin taşındığı yolcu gemilerinin (kruvaziyer gemilerin) bağlandığı, günün teknolojisine uygun **yolcu gemisine hizmet vermek amacıyla** liman hizmetlerinin (elektrik, jeneratör, su, telefon, internet ve benzeri teknik bağlantı noktaları ve hatlarının) sağlandığı yolcularla ilgili gümrüklü alan hizmetlerinin görüldüğü, ülke tanıtımı ve imajını üst seviyeye çıkaracak turizm amaçlı (yeme içme tesisleri, alışveriş merkezleri, haberleşme ve ulaştırmaya yönelik üniteler, danışma, enformasyon ve banka hizmetleri, konaklama üniteleri, ofis binalar) fonksiyonlara sahip olup, kruvaziyer gemilerin yanaşmasına ve yolcuları indirmeye müsait deniz yapıları ve yan tesislerinin yer aldığı limandır. “*

Yönetmelik değişikliğinin 2. maddesi ile eski yönetmeliğin 13. maddesinin birinci fıkrasının b bendinde de değişikliğe gidilmiştir. Yönetmelik maddesinin eski düzenlemesinde kıyıda yapılabilecek yapılar belirtilmekte, maddenin birinci fıkrasının b bendinde “Faaliyetlerinin özelliği gereği kıyudan başka bir yerde yapılması mümkün olmayan yapı ve tesisler, tersane, gemi söküm yeri, su ürünleri üretim ve yetiştirme tesisleri, yat limanı, balıkçı barınağı ve yat çekek yeri olarak sayılmaktadır. Yönetmelik değişikliği ile bu yapılara, “Kruvaziyer liman” da eklenmektedir.

İki maddede yapılan yeni düzenleme ile T.C. Anayasasında ve ilgili diğer tüm mevzuatta kamunun yararlanması amacıyla yönelik olarak düzenlenen kıyılar, bu tanımlama ile dar bir grubun hizmetine sunulmakta, bu amaca yönelik tesisleşmenin önü açılarak kamu yararlanmasını tamamen ortadan kaldıracak bir sistem öngörülmektedir. Bu düzenleme öncelikle T.C. Anayasası'nın 43. maddesine aykırıdır. Anayasa'nın 43. Maddesi Kıyıları düzenlemekte olup madde metni şöyledir:

“Kıyılar devletin hüküm ve tasarrufu altındadır.

Deniz, göl ve akarsu kıyılarıyla deniz ve göllerin kıyılarını çevreleyen sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararı gözetilir.

Kıyılarla sahil şeritlerinin kullanılış amaçlarına göre derinliği ve kişilerin bu yerlerden yararlanma imkan ve şartları kanunla düzenlenir.”

Madde metninden açıkça görülebileceği gibi, kıyı ve sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararı gözetilmelidir. Yönetmelik değişikliği ile bu yarar ortadan kaldırılarak bir grup gemi yolcusunun yararlanması amacına yönelik düzenleme yapılmakta, bu amaca yönelik oluşturulacak dev yatırımların önü açılmaktadır. Kıyıların gelecek kuşakları da kapsayacak biçimde doğal bir kaynak olarak ele alınması gerekmektedir. Kıyıda turizm amaçlı fonksiyonları kapsayan (yeme-içme tesisleri, alışveriş merkezleri, haberleşme ve ulaştırmaya yönelik üniteler, danışma, enformasyon ve banka hizmetleri, konaklama üniteleri, ofis binalarını) kruvaziyer liman yapılması ile kamu yararı kavramı pratikte gerçekleşmeyecek ve Anayasanın 43. maddesindeki temel amaca aykırılık teşkil edecektir. “Kruvaziyer liman” ifadesi son derece geniş bir kavram olup, özel yapılara izin verilmek suretiyle Anayasanın 43 üncü maddesine aykırılık taşımaktadır.

Yukarıda da vurgulandığı üzere Anayasaya göre, kıyılar herkesin eşit ve özgür olarak ortaklaşa yararlanmasına açıktır. Oysa anılan düzenlemeyle getirilen kruvaziyer liman tanımı ile, kıyıların kullanımı sınırlandırılmaktadır. Bu düzenleme ile açıkça, Anayasaya aykırı olarak ülke toprakları, doğal kaynakları toplum ve kamu yararı dışında kullanılmasına açılmaktadır. Böylece, kıyıların ve sahil şeritlerinin doğal servet ve kaynak niteliği kazandıran özelliklerinin yitirilmesine neden olunmakta, özel bir alan olan kıyılar korunmamaktadır. Ayrıca kamulaştırılması gereken kıyılarda kalan tesislerin özelleştirilmesine de neden olunmaktadır.

Anılan yönetmeliğin 2. maddesi ikinci fıkrasında yer alan “kıyıda tescil edilen yapıların kullanım kararları ve yapılaşma şartlarının Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurumu tarafından belirlenmesi ve uygulama imar planı hazırlanırken bu kararların esas alınmasına” ilişkin hüküm ve Yönetmeliğin 3 üncü maddesinde yapılacağı belirlenen yat ve kruvaziyer limanların konaklama birimleri ile ilgili kullanım kararları ve yapılanma şartlarının imar planı ile belirlenmesi olanaklı değildir. Bu hüküm ile korunması özel yasalarla hüküm altına alınan kamu kullanımındaki alanların, plan kararları ile kıyı da yapılması zorunlu olmayan, kamu yararına aykırı özel yapılanmalara izin veren ve koruma içermeyen yapılaşma koşulları ile kullanılmasına olanak sağlanmaktadır. Böylece kamu malı niteliğinde olan ve doğal niteliği ile herkesin kullanımına açık bulundurulması gereken kıyıları, yapı yasaklı olması gerekirken yapılaşmaya açacak ve kamu yararı dışında fonksiyonlar getirecek hükümler öngörülmektedir. Anılan Yönetmeliğin 1 inci, 2 nci ve 3 üncü maddelerinde belirtilen konaklama birimleri, turizm amaçlı fonksiyonlar, turizm yapıları ve tesislerinin kıyılarda yapılmasına olanak taşıyan hükümler Anayasanın 43. maddesindeki ilkelerin ortadan kaldırılması sonucunu doğurmaktadır. Bu nedenle söz konusu yönetmelik değişikliğinin 1. maddesinde yer alan “kruvaziyer liman” tanımlaması ve bu liman türünün kıyıda yapılacak yapılar başlıklı 13. madde birinci fıkranın b bendine eklenmesi, öncelikle T.C. Anayasası'na açıkça aykırıdır.

Ayrıca, T.C. Anayasasında yapılan düzenlemenin son fıkrasında “kıyılarla sahil şeritlerinin kullanılış amaçlarına göre derinliğinin ve kişilerin bu yerlerden yararlanma imkan ve şartlarının kanunla düzenleneceği” öngörülmüşken bu anayasal zorunluluğa da uyulmamış, kruvaziyer gemilerdeki yolcuların bu sahillerden yararlanma imkan ve şartları, diğer kişilerin aleyhine olarak yönetmelikle genişletilmiştir. Yasa ile gerçekleştirilmesi gereken bir düzenlemenin yönetmelikle düzenlenmesi, yasa koyucunun yapması gereken işi, idarenin üstlenmesi anlamındadır ve idare hukukunda “Görev Gasbı” olarak adlandırılır. Söz konusu Yönetmeliğin, yetki yönünden yasa koyucunun gerçekleştirilmesi gereken bir düzenlemeyi gerçekleştirdiği açık olduğundan iptal edilmesi gerektiği açıktır.

Kıyı Kanununun Uygulanmasında Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelikle yapılan düzenleme, düzenlemeye dayanak teşkil eden 3621 Sayılı Kıyı Kanununa aykırıdır.

Yönetmeliğin 13. maddesinin birinci fıkrasının b bendinde yapılan değişiklik, (yeni yönetmeliğin 2. maddesi) Kıyı Kanununun genel olarak bütününe ve ayrıca, 1, 2, 5, 6 ve 8. maddelerine özellikle aykırıdır.

Yönetmelik maddeleri 3621 sayılı Kıyı Kanununun “amaç” başlıklı 1 inci maddesine aykırıdır.

a) Kıyı Kanununun 1. maddesi Yasanın amacını ortaya koymakta “Bu kanun, deniz, tabii ve suni göl ve akarsu kıyıları ile bu yerlerin etkisinde olan ve devamı niteliğinde bulunan sahil şeritlerinin doğal ve kültürel özelliklerini gözeterek koruma ve toplum yararlanmasına açık, kamu yararına kullanma esaslarını tespit etmek amacıyla düzenlenmiştir” hükmüne yer vermektedir.

Kanunun amaç maddesi, kıyıların ve kıyıların devamı niteliğinde olan sahil şeritlerinin doğal ve kültürel özelliklerini koruma ve toplum yararlanmasına açık, kamu yararına kullanılmasını esas almışken, yönetmelik kıyının tahribine neden olacak kullanım kararları getirmektedir. Kıyıların doğal ve kültürel özellikleri dikkate alınmadan, kıyıyı tahrip edecek turizm amaçlı kullanım kararları ile diğer kullanım kararları getirilmesine olanak sağlanmaktadır. Kıyıların, sahil şeritlerin, dolgu ve kurutma alanlardaki yapı yasakları, yapı ve fonksiyon kısıtlamaları ortadan kaldırılmakta, bu alanlarda turizm yapı ve tesisleri ile korumaya yönelik tesisler dışında, diğer tesislerin de imar planı kararı ile yapılaşmasına yol açılmaktadır. Kıyının, sahil şeridinin doğal değeri dikkate alınmadan, bu konuda bir ilke ve esas belirlenmeden her türlü faaliyetin bu alanlarda gerçekleştirilmesine yönelik düzenleme getirilmektedir.

Yapılan yeni düzenleme ile Kanun amacındaki “Sahil şeritlerinin doğal ve kültürel özelliklerini gözeterek koruma ve toplum yararlanmasına açık, kamu yararına kullanma esasları” değiştirilerek, özel kullanıma açık bir kullanım öngörülmektedir.

b) Kıyı Kanunun “kapsam” maddesine aykırı olarak, kamu yararına yararlanma imkan ve şartları dışına çıkılmakta, özel kişilere öncelik tanınmaktadır. Kruvaziyer liman hizmetlerinden sadece, yurtdışından gelen gemilerin yolcuları yararlanacaktır. Ayrıca turizm yapı ve tesisleri ile alışveriş merkezlerinden de söz konusu sınırlı kullanıcının yararlanmasına olanak sağlanacaktır. Ayrıca, kıyıda kalan ve herkesin yararlanmasına açık olan tescilli yapıların da sadece bu sınırlı kullanıcı tarafından kullanılmasına olanak sağlanacak, kıyıda kamulaştırılarak herkese açık hale getirilmesi gereken kullanımlar özelleştirme veya özelleştirme programına alınıp ayrıcalıklı kişilerin hizmetine sunulmuş olacaktır.

Kanunun 2. maddesi ile, kanunun kapsamı “kıyılara ait düzenlemenin kamu yararına yararlanma imkan ve şartlarına ait esasları belirlemek” olarak koyulmuş iken, yönetmelikle kamu yararına yararlanmayı tamamen ortadan kaldıracak, özel yararlanmayı öngören bir düzenleme getirilmiştir.

c) Yönetmelik hükümleri kıyı Kanununun 4 üncü maddesinde tanımlanan “toplum yararlanmasına açık yapı” tanımına da aykırıdır. Yapıların kullanımında belirli kişi ya da topluluklara ayrıcalıklı kullanım hakkı tanımaksızın yararlanmak isteyen herkese eşit ve serbest olarak açık bulundurulması ilkesi Kanunda öngörülmüştür. Oysa bu düzenleme ile, kruvaziyer limanda yapılan turizm amaçlı yapılar ile tescilli olan ve yeni kullanım kararı getirilen yapılar ve resmi kurum ve kuruluşlara ait taşınmazlarda yapılan turizm yapı ve tesislerinin sadece belirli kişi ve topluluklarca kullanılmasına olanak sağlamaktadır.

d) Kanunun “Genel Esaslar”ı belirleyen 5. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları “kıyıların herkesin eşit ve serbest olarak yararlanmasına açık olduğunu ve bu yerlerden yararlanmada

öncelikle kamu yararının gözetileceği”ni hükme bağlamış iken, yönetmelikle yapılan düzenlemede “herkesin eşit ve serbest olarak yararlanması” ilkesi açıkça ihlal edilmiştir. Yeni düzenleme yürürlüğe girdiğinde sahillerden ancak, “krvaziyer gemiler” yolu ile yararlanacak ayrıcalıklı bir kitle oluşturabilecek ayrıca bu ayrıcalıklı kitleye yönelik hizmet vermek üzere tesisler oluşturacak bir grup ayrıcalıklı yerli ve yabancı yatırımcının yararlanması gündeme gelecektir.

e) Diğer taraftan anılan 3621 sayılı Kanunun; Yönetmelik hükümleri “Kıyının Korunması, Yapı Yasağı ve Kıyıda Yapılacak Yapılar” başlıklı 6 ncı maddesine de açıkça aykırıdır. Kruvaziyer liman tanımıda yer alan turizm amaçlı (yeme-içme tesisleri, alışveriş merkezleri, haberleşme ve ulaştırmaya yönelik üniteler, danışma, enformasyon ve banka hizmetleri, konaklama üniteleri, ofis binalarını) fonksiyonlar; faaliyetlerinin özellikleri gereği kıyıda başka yerde yapılması mümkün olmayan yapı ve tesisler kapsamına girmemektedir. Aynı şekilde Kıyı Kanununun 6 ncı maddesinde sayılan kıyının kamu yararına kullanımı ve kıyıyı korumak amacına yönelik alt yapı ve tesisler dışında da plan kararları ile yapıların yapılmasına olanak sağlanmaktadır. Tescilli yapılarda Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulları kararları ile getirilen fonksiyon ve kullanım değişiklikleri de Kıyı Kanununun da sıralanan kullanımlara aykırılık teşkil edecektir. Ayrıca, yapılan yapıların ve tesislerin amaçları dışında kullanımına da olanak sağlanacaktır.

Yasanın 6. maddesinin ilk fıkrasında “Kıyı herkesin eşitlik ve serbestlikle yararlanmasına açık olup buralarda hiçbir yapı yapılamaz, duvar, çit, parmaklık, tel örgü, hendek, kazık ve benzeri engeller oluşturulamaz” hükmüne yer vermektedir. Kruvaziyer gemilerin yanaşması için oluşturulacak kruvaziyer liman ve limanda yer alacak tesisler, herkesin kullanımına açık olmayıp buralara giriş çıkışın da ancak ücret ödenerek mümkün olabileceği düşünüldüğünde, yönetmelik değişikliğinin kanunun bu madde fıkrasına da aykırı olduğu görülecektir.

Yasanın 6. maddesinin a bendinde kıyılara yapılabilecek yapılar “iskele, liman, barınak, yanaşma yeri, rıhtım, dalgakıran köprü, menfez, istinat duvarı, fener, çekek yeri, kayıkhanesi, tuzla, dalyan, tasfiye ve pompaj istasyonları gibi **kıyının kamu yararına kullanımı ve kıyıyı korumak amacına yönelik yapı ve tesisler**” olarak sayılmaktadır.

Yönetmeliğin eski halinde; kıyılara yapılacak yapıları düzenleyen hüküm, yukarıda andığımız yasa maddesi ile uyumludur. Oysa, yapılan yönetmelik değişikliği ile kıyılara yapılabilecek yapılar arasına, kıyılardan herkesin eşit ve serbest olarak yararlanması amacıyla hiç ilgisi olmayacak şekilde kruvaziyer liman ve bununla ilgili tesisler eklenmiştir.

f) Yönetmelik hükümleri Kıyı Kanununun “Doldurma ve Kurutma Yoluyla Arazi Kazanma ve Bu Araziler Üzerinde Yapılabilir Yapılar” başlıklı 7 ncı maddesine de aykırıdır. Doldurma ve Kurutma Yoluyla kazanılan arazilerin Devletin hüküm ve tasarrufu altında olması gerektiği açıkken bu düzenleme ile söz konusu alanlar turizm amaçlı yapı tesislerle özel mülkiyete konu yapılmaktadır. Bu alanlarda kıyının kamu yararına kullanımı ve kıyıyı korumak amacına yönelik tesisler, faaliyetlerinin gereği kıyıda başka yerde yapılması mümkün olmayan yapılar ile yol, açık otopark, park, yeşil alan ve çocuk bahçesi gibi teknik ve sosyal altyapı alanları yapılması gerekirken, Yönetmelik bu alanlarda bu kullanımlar dışında imar planı kararı ile her türlü yapının yapılması olanağı sağlamaktadır.

g) Yönetmelik Kıyı Kanununun “Sahil Şeridinde Yapılabilir Yapılar” başlıklı 8 inci maddesine de aykırıdır. Sahil şeritlerinde toplum yararına açık olmak koşulu ile konaklama hariç günü birlik turizm yapı ve tesislerin yapılması öngörülürken, Yönetmelikte bu kullanımlara çok açık olacak şekilde konaklama tesislerinin yapılması da eklenmiştir. Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin tanımlar başlıklı 4 üncü maddesi ile sahil şeridinin birinci bölümünde sadece açık alan düzenlemeleri yapılmasına olanak sağlanırken dava konusu Yönetmelik bu sınırlı faaliyeti genişletmekte ve her türlü faaliyetin yapılmasını öngörmektedir.

h) Yönetmelik Kıyı Kanununun “Kıyı ve Sahil Şeridinde Planlar” başlıklı 10 uncu maddesine de aykırıdır. Kıyıda ve sahil şeritlerindeki planların Kıyı Kanununun ve buna dayanılarak çıkarılacak yönetmelik hükümlerine aykırı olamayacağı belirtilmesine rağmen, kıyıda ve sahil şeritlerinde, plan yolu ile Kıyı Kanununa aykırı olarak yeni kullanım kararları ve yapılaşma şartları getirilmesine olanak sağlanmaktadır. Ayrıca, Kıyı Kanununa aykırı olarak tescilli yapıların kullanım kararları ve yapılaşma şartları belirleyecek imar planları hazırlanması öngörülmektedir. Aynı doğrultuda Kıyı Kanununda belirtilen kıyidan başka yerde yapılması mümkün olmayan, kamu yararına yönelik yapı ve kullanımlar dışında turizm yapıları, tesisleri, konaklama birimleri ile Kıyı Kanunu hükümlerine aykırı olarak imar planı ile kullanım kararları ve yapılaşma şartları getirilmektedir.

ı) Yönetmelik Kıyı Kanununun “İmar Mevzuatına Aykırı Yapı” başlıklı 14. maddesine de aykırıdır. Kıyı Kanunu kapsamında kalan ruhsatsız ve ruhsat ve eklerine aykırı yapılara 3194 sayılı İmar Kanununun ilgili cezai hükümlerinin uygulanması gerekirken, dava konusu Yönetmelikle bu tür mevzuata aykırı yapılar, imar planı kararları ile yasallaştırılmaktadır. İstanbul-Beyoğlu-Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi kapsamında bulunan İstanbul Salıpazarı Limanı bu kapsamda düşünülmektedir. Bu alandaki imar mevzuatına aykırı yapılara müstesep hak kazandırılmak ve satılmak istenmektedir.

j) Yönetmeliğin 3 üncü maddesi ikinci fıkrası ayrıca, Kıyı Kanununun; “Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce mevzuat hükümlerine uygun olarak onanmış ve kısmen veya tamamen yapılaşmış 1/1000 ölçekli uygulama imar planlarının sahil şeritleri ile ilgili hükümleri geçerlidir. Ancak, 8 inci maddenin ikinci fıkrası hükümleri saklıdır.” şeklinde düzenlenen Geçici Maddesine de aykırıdır. Bu madde de sahil şeritlerinde kalan resmi kurum ve kuruluşlara ait alanların kısmi yapılaşma tanımı içinde değerlendirilemeyeceğine ilişkin bir istisna getirmemektedir.

Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin tanımlar başlıklı 4 üncü maddesinde kısmi yapılaşma tanımı yapılmıştır. Kısmen veya tümüyle yapılaşmış uygulama imar planı bulunan alanlarda, yürürlükte olan planın belirlediği sahil şeridi geçerli olarak kabul edilmektedir. Yönetmelikte, 11 Temmuz 1992’den önce onaylanmış uygulama imar planı bulunan yerleşmelerde kısmi yapılaşmanın belirlenmesi işlemi, yerleşmeye ait imar planı bütününde yapılmaktadır. Kural olarak, kıyı kenar çizgisinden sonraki 100 m.lik şerit içerisinde kalan imar adalarının tamamı kısmi yapılaşma hesabına konu olmaktadır. Tek tek her imar adasındaki yapılaşma miktarı belirlendikten sonra kısmi yapılaşmasını tamamlamış olanların sayısının toplam imar adası sayısına bölünmesi ile elde edilen oranın % 50’yi aşması durumunda imar planı bütününde kısmi yapılaşmanın bulunduğu kabul edilmektedir. Kısmi yapılaşma hesabına konu olan yapıların, yapımı tarihinde yürürlükte bulunan plana ve mevzuata uygunluğu ön koşuldur. Kısmi yapılaşma olması durumunda, 11 Temmuz 1992 tarihinden önce yürürlükte bulunan imar planı ile belirlenmiş olan sahil şeridi geçerli kabul edilmekte ve yeniden sahil şeridi belirlenmek üzere imar planı revizyonu yapılmadan uygulamalara aynı plana göre devam edilmektedir.

Kısmi yapılaşma hesabı yapılan alanlarda kısmi yapılaşma yoksa, 11 temmuz 1992 tarihinden önce yürürlükte sahil şeridi geçerli olmadığından, yürürlükteki Kıyı Kanunu ve Yönetmeliğe göre 100 metrelik sahil şeridi hükümleri uygulanmaktadır. Kısmi yapılaşma bulunmayan alanlarda, diğer taşınmazlarla birlikte resmi kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazlar bulunması durumunda, bu taşınmazlara sahil şeridi (ilk 50 metre içinde ise açık alan ikinci 50 metre içinde ise günübirlik tesisleri yapılmaktadır) ile ilgili hükümler uygulanmaktadır. Ancak yapılan Yönetmelik değişikliği ile resmi kurum ve kuruluşlarına ait taşınmazların kısmi yapılaşma tanımı içinde değerlendirilmemesi nedeni ile bu alanlarda Kıyı Kanunu ve Yönetmeliğine aykırı olarak turizm yapıları ve tesisleri yapılacaktır. Oysa bu alanların sahil şeridi ile ilgili belirlenen açık alan ve günübirlik tesisler dışındaki yapı ve tesisler ile kullanılması Kıyı Kanuna göre kesinlikle olanaklı değildir.

Yukarıda andığımız yasa maddelerinden de görülebileceği gibi, yapılan yeni düzenleme Kıyı Kanununun amacına, kapsamına, genel ilkelerine ve birçok diğer maddesine açıkça aykırıdır. Yönetmelikler kanunun uygulanmasını göstermek amacıyla çıkarılırlar. Hiçbir yönetmelik dayanak kanuna aykırı düzenlemelere yer veremez. Bayındırlık ve İskan Bakanlığına yapılan yönetmelik değişikliği dayanak aldığı Kıyı Kanununun özüne tamamen aykırıdır ve bu nedenle yapılan düzenleyici işlem iptal hükmündedir.

Yönetmeliğin 2. maddesi 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ve Yönetmeliklerine aykırıdır.

2863 sayılı Kanunun “Koruma Kurullarının Görev, Yetki ve Çalışma Şekli” başlıklı 57. maddesinde yer alan koruma kurulları görevleri arasında kıyıda kalan ve tescil edilen yapıların kullanım kararları ve yapılaşma şartlarını belirlenmesine ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır. 2863 sayılı Kanunla belirlenmeyen bir görevin, Kıyı Kanunu uyarınca çıkarılan yönetmelikle belirlenmesi de mümkün değildir. Kıyıda kalan ve tescilli olan yapıların 2863 sayılı Kanun ve ilgili yönetmelikleri uyarınca yerinde korunması temel amaç olmalıdır. Söz konusu tescilli yapıların, durumunun Kıyı Kanunu ve 2863 sayılı Kanunda yer alan koruma amaçlı hükümlerin birlikte değerlendirilmesi sonucu belirlenmesi gerekmektedir.

Yönetmelik planlama esaslarına aykırıdır.

Yönetmelikte getirilen düzenlemelerle Kıyı Kanuna aykırı olarak imar planı kararı ile kullanım kararları ve yapılanma şartları getirilmek istenmektedir. Oysa Kıyı Kanununda toplumun yararlanmasına açık yapı tanımı yapılmış, kıyı da özelliği gereği yapılması gereken yapı ve tesisler, sahil şeridinin ilk 50 metresinde ve ikinci 50 metresinde, dolgu ve kurutma alanlarında yapılması gereken yapı ve tesisler sıralanmıştır. Bu yapı ve tesisler dışında imar planlarında konaklama tesislerinin, alışveriş merkezlerinin, turizm amaçlı yapı ve tesislerine ilişkin kullanım kararlarının getirilmesi Anayasa ve Kıyı Kanununa aykırı olacaktır. Aynı doğrultuda Kıyı Kanunu ve yönetmeliklerinde belirtilen yapılaşma kısıtlarına aykırı kararların getirilmesi de planlama esaslarına aykırıdır.”

Yukarıda izah etmeye çalıştığımız hukuki dayanak ve tespitlerimiz neticesinde Danıştay 6. Dairesince 05.10.2004 gün ve 2004/ 3060 Esas No ile verilen kararda onaylanan sözkonusu imar planlarının yönetmeliğin Anayasa ve Kıyı Yasasına aykırı yönetmelik değişikliğinde hukuka uyarlılık bulunmadığı sonucuna ulaşılarak yönetmeliğin durdurulmasına karar verilmiştir. Sözkonusu kararda Danıştay 6. Dairesince aşağıdaki karar verilmiştir.

“Karar veren Danıştay Altıncı Dairesince Tetkik Hakiminin açıklamaları dinlendikten ve 2577 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca dosya incelendikten sonra işin gereği görüldü:

Dava, Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca hazırlanan ve 30.03.2004 günlü, 25418 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Kıyı Kanununun Uygulamasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmeliğin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılmıştır.

Anayasanın kıyılardan yararlanma başlıklı 43. maddesinde, kıyılarının, devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunduğu deniz, göl ve akarsu kıyılarıyla, deniz ve göllerin kıyılarını çevreleyen sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararının gözetileceği, kıyılarla sahil şeritlerinin, kullanım amaçlarına göre derinliği ve kişilerin bu yerden yararlanma imkan ve şartlarının kanunla düzenleneceği kurala bağlanmıştır.

Deniz, tabii ve suni göl ve akarsu kıyıları ile bu yerlerin etkisinde olan ve devamı niteliğinde bulunan sahil şeritlerinin doğal ve kültürel özelliklerini gözeterek koruma ve toplum yararlanmasına açık kamu yararına kullanma esaslarını tespit etmek amacıyla düzenlenen 3621 sayılı Kıyı Kanununun 5. maddesinde kıyıların, Devletin hüküm ve tasarrufu altında

bulunduğu, kıyıların herkesin eşit ve serbest olarak yararlanmasına açık olduğu, kıyı ve sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararının gözetileceği hükmü yer almış, aynı Kanununun 6. maddesinde kıyıda, uygulama imar planı kararları ile iskele, liman, barınak, yaşama yeri, rıhtım, dalgakıran, köprü, menfez, istinat duvarı, fener, çekek yeri, kayıkhanesi, tuzla, dalyan, tasfiye ve pompaj istasyonları gibi kıyının kamu yararına kullanımı ve kıyı koruma amacına yönelik alt yapı ve tesisleri ile faaliyetlerinin özellikleri gereği kıyıda başka yerde yapılması mümkün olmayan tersane, gemi söküm yeri ve su ürünlerini üretim ve yetiştirme tesisleri gibi özelliği olan yapı ve tesislerin yapılabileceği, bu yapı ve tesislerin yapım amaçları dışında kullanılmayacağı, 7. maddesinde, doldurma ve kurutma yoluyla kazanılan arazilerde 6. maddede belirtilen yapılar ile yol, açık otopark, park, yeşil alan ve çocuk bahçeleri gibi teknik ve sosyal altyapı alanlarının düzenlenebileceği, 8. maddesinde de, uygulama imar planı bulunmayan alanlardaki sahil şeritlerinde dördüncü maddede belirtilen mesafeler içinde hiçbir yapı ve tesis yapılamayacağı, uygulama imar planı bulunan yerlerde duvar, çit, parmaklık, telörgü, herdek, kazık ve benzeri engellerin oluşturulamayacağı, moloz, toprak, curuf, çöp gibi kirletici ve çevreyi bozucu etkisi olan atık ve artıkların dökülemeyeceği, kazı yapılamayacağı, ancak bu alanlarda uygulama imar planı kararlarıyla altı ve yedinci maddede belirtilen yapı ve tesisler ile birlikte toplum yararına açık olmak şartıyla konaklama hariç günübirlik turizm yapı ve tesisleri yapılabileceği, hükme bağlanmıştır.

Kıyıların ve sahil şeritlerinin kullanım amaçlarına göre derinliği, kişilerin bu yerlerden yararlanma olanakları ve şartları Kıyı Yasası ile düzenlenmiş ve anılan Yasada kıyı ve sahil şeritlerinin kamu yararına kullanımı, kıyının korunması amacına yönelik olarak yapılabilecek yapılar sınırlı olarak sayılmıştır.

Bu bağlamda, Anayasa ve Kıyı Yasası hükümlerine aykırı olarak kıyılardan herkesin eşit ve serbest yararlanma hakkını ortadan kaldıracak veya sınırlandırabilecek herhangi bir tasarrufta bulunulması mümkün değildir.

Öte yandan, Anayasanın 124. maddesi uyarınca, başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzel kişileri, kendi görev alanlarının ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulamasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla yönetmelikler çıkarabilirler.

Dosyanın incelenmesinde, dava konusu yönetmelik değişikliğiyle sahil şeridinde, kıyı ve doldu alanlarında yeme-içme tesisleri, alışveriş merkezleri, konaklama üniteleri gibi yapılaşmaları içeren kruvaziyer limanı yapımına olanak sağlayacak düzenleme getirildiği anlaşılmaktadır.

Olayda Anayasanın 43. maddesi gereği anılan düzenlemenin kanunla getirilmesi gerekirken kıyıda dolgu alanında ve sahil şeridinde yapılabilecek yapıları sınırlı olarak sayan Kıyı Kanununa aykırı olarak yönetmelikle yapılaşma hakkı genişletilmiştir.

Bu durumda, Anayasaya ve Kıyı Yasasına aykırı olan uyuşmazlığa konu yönetmelik değişikliğinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin yürütülmesinin durdurulmasına 05.10.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.”

- 2) Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve İstanbul Beyoğlu Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı 3386-5226 sayılı kanunla değişik 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa aykırıdır. Söz konusu planların onaylandığı alanında içinde kaldığı bölge İstanbul I Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun 07.07.1993 gün ve 4720 sayılı kararı ile kentsel sit alanı ilan edilmiştir. 3386 ve 5226 sayılı kanunlar ile değişik 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nun “sit alanlarında geçiş dönemi koruma esasları ve kullanım şartları ile Koruma Amaçlı İmar Planı” başlıklı 17. maddesi, kuruluş görev, yetki ve çalışma şeklini düzenleyen 51. maddesi ile koruma bölge kurullarının görev yetki ve çalışma şeklinin

tanımlandığı 57. maddesinde çok açık şekilde belirtildiği üzere sit alanlarında Koruma Amaçlı İmar Planlarının ilgili Koruma Bölge Kurullarınca uygun görüş verilmeden onama makamlarınca karar alınması yasal değildir. Özelleştirme İdaresi ve Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğüne hazırlanan Nazım ve uygulama İmar Planları için onama öncesinde İstanbul I Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulunun onayına sunulmuştur. Söz konusu Koruma Bölge Kurulunca 20 Eylül 2004 tarih ve 118 sayılı karar ile yapılan değerlendirmede söz konusu plan teklifleri uygun bulunmamıştır. Koruma Bölge Kurulunca uygun bulunmayan planların ancak;

- Planı çevreleyen kıyıda ve silüete giren yamaçlardaki tüm kültür varlıkları ve sit alanı dokusu dikkate alınarak,
- Alandaki anıt yapılar ve tarihi gümrük yapıları öne çıkarılarak,
- Sit bölgesinde kalan öneri planların koruma anlayışı çerçevesinde irdelenebilmesi için mevcut ve kaybedilmiş kültür varlıklarının belgelenecek ve restitüsyon projeleri hazırlanarak,
- Kıyı şeridi ve geri bölgesinin görsel ve işlevsel ilişki kurularak,
- İşlev ve Yapı yoğunluğu sit alanının taşıma kapasitesi kapsamında düşünülerek,
- Öneri projenin yasal bir gereklilik olarak hazırlanması gereken 1/5000 ve 1/1000 ölçekli "Beyoğlu Kentsel Sit Alanı Koruma amaçlı İmar Planları" ile entegre edilerek hazırlanması gerektiğine,
- Kentsel tarihi kimliği ve silüeti koruma adına bu bölgedeki yapılanmanın Beşiktaş'tan Karaköy'e kadar "Boğaziçi Mimarisi"nin genel ölçü ve oranları içinde kalmak üzere kuzeyde Mimar Sinan Güzel sanatlar üniversitesinin (Sultan Çifte Sarayları) saçak kotunu, batıda; Nusretiye ve Güneyde; Kılıçlı Paşa camilerini perdelemeyecek ve beden duvarları silme kotunu geçmeyecek irtifada ve silüette duvar etkisi yapmayacak bir avan proje hazırlanmasından sonra ,

Kurulca değerlendirilebileceğine dair karar verilmiştir.

Koruma Bölge kurulunun yukarıda özetlenen görüşüne rağmen ve uygun görüşü alınmadan plan onaması 2863 sayılı yasaya aykırı olarak gerçekleştirilmiştir. Onaylandığı düşünülerek askıya çıkarılan planlar yukarıda özetlenen hükümler çerçevesinde hukuki geçerlilik taşımamaktadır.

3) Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı ve İstanbul Beyoğlu Tophane-salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı kıyıda getirdiği kullanımlar, yapılaşma hüküm ve koşulları ile şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarına aykırıdır.

Kültür ve Turizm Bakanlığınca onaylanan ve askıya çıkarılan planlar ile Odamızca açılan ve yürütmesi durdurulan "Kıyı Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkındaki Yönetmelik"te getirilen Kruvaziyer Liman fonksiyonu önerilmiştir. Bu fonksiyon içerisinde sözkonusu alanda yeme içme tesisleri, alış-veriş merkezleri, konaklama üniteleri ve ofis binaları gibi kullanım fonksiyonları getirilmiştir. Bu fonksiyonlar 3621 sayılı Kıyı Kanununa göre sahil şeridi dolgu alanı ve kıyıda yapılması mümkün olmayan fonksiyonlardır.

Sözkonusu onaylanan Nazım ve Uygulama İmar Planları ile E:2; Hmax: 30.50 m yapılaşma değerleri getirilmiştir. Bu yapılaşma değerlerinin ortaya çıkaracağı durum sözkonusu alanın yakın civarındaki anıtsal yapılar ile diğer tescilli kültür varlıklarının dolayısıyla kentsel tarihi kimliğe zarar verecek yapı gruplarının oluşmasına neden olabilecektir.

Ayrıca bu yoğunluk ve yükseklikteki yapılar silüete duvar etkisi yaratarak içerisinde yer aldığı kentsel sit alanına ait özgün yapılaşma değerlerinin yok olmasına neden olacaktır. Getirilen fonksiyon ve yapılaşma değerleri ile öncelikle Anayasa ve Kıyı Yasasının öngördüğü, kıyıların

kamu kullanımında olması esasına tamamen aykırı bir durum ortaya çıkaracaktır. Söz konusu onaylanan İmar Planları ile kentsel sit alanı içerisinde yapılan imar planları bir bütünlük sağlayacak şekilde ele alınmamıştır. Bu şekilde hazırlanan noktasal planlar ile yukarıda tanımlanan planlama ilkelerinin sağlanması olanaklı değildir.

Onaylanan imar planları ile getirilen hüküm ve koşullarla da İstanbul Metropolü içinde büyük bir öneme sahip olan Beyoğlu Kentsel Sit Alanı ile söz konusu planlama alanı içinde bir bütünlük sağlanamayacağı gibi, mevcut alan yolcu gemisi karşılayan bir liman olmasının ötesine geçerek konaklama tesisleri, ofisler, alış-veriş merkezleri gibi fonksiyonlar ilave olacak, böylece insan, araç ve yapı yoğunluğu bölgenin kaldıramayacağı değerlere ulaşacaktır. Bu durumda bölgenin var olan sorunları katlanarak artacaktır.

HUKUKİ NEDENLER : T.C Anayasası, Kıyı Kanunu, İmar Kanunu, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, ilgili diğer mevzuat

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda da açıkladığımız nedenlerle açıkça hukuka aykırı ve uygulanması halinde telafisi olanaksız zararlara yol açacak olan,

14.02.2005 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanlığında askıya çıkarılan “Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planı” ve 14.02.2005 tarihinde Beyoğlu Belediye Başkanlığında askıya çıkarılan “ İstanbul Beyoğlu Tophane-Salıpazarı Turizm Merkezi 1/1000 ölçekli Uygulama İmar Planı’nın öncelikle yürütmesinin durdurulması ve iptaline ve yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerinin davalı idareye yüklenmesine saygılarımla vekaleten talep ederim.

Davacı Vekili

Av. Bülent ÖZDEN